

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קע"ו ע"א

פרשת וישלח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קע"ה ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דַּאֲתַכְּלִיל בְּהַאי גִּוּוֹנָא. וְאַף עַל גַּב דַּאֲהַדְרוּ גְרָמִין בְּהֵיכְלָא שְׁעָתָא כְּמָה דְּהוּה. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעָא לְאַחְזָאָה לְכָל עַלְמָא דַּאִיהוּ זְמִין לְאַחֲרִיָּא מִתִּיבָא (מָה כְּתִיב, (יִשְׁעִיה כּו) יִחִיו מִתִּיךְ נִבְלָתִי יְקוּמוֹן. עַל דָּא הֵהוּא רוּחָא דְזִמִּין לִנְחֵתָא בְּהוּ בְּצַדִּיקָא) (נ"א וְעַל דָּא הֵהוּא רוּחָא דְזִמִּין לִנְחֵתָא בְּהוּ בְּצַדִּיקָא. מָה כְּתִיב מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאִי הָרוּחַ, רוּחָא דַּאֲתַכְּלִילָת בְּאַרְבַּע), בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זְמִין לְקִיָּמָא לְהוּ קִיּוּמָא שְׁלִים בְּעַלְמָא כְּדָקָא יָאוּת. וְאַיְנוּן דַּאֲשַׁתְּדִּלוּ בְּאוֹרֵייתָא בְּהַאי עַלְמָא, הִיא קִיָּמָא עֲלִיהָ דְּכֵר נָשׁ וְאַתְעֵבִידָת סְנִיגוֹרִיָּא קָמִי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תרגום לעברית

וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי כְּתוּב (יִחְזַקְאֵל לוֹ) מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאִי הָרוּחַ, לָמָּה לֹא הִתְקִימוּ, שְׁהֲרִי כָּלֵם מִתּוֹ כְּמִקְדָּם? בֹּא רְאֵה, אוֹתוֹ זְמַן שֶׁהָקִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדֵי יִחְזַקְאֵל אוֹתָם הַמֵּתִים, אוֹתוֹ [זְמַן הָעֵתִיד] רוּחַ, אֵף עַל גַּב שְׁהִיָּה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת, לֹא יָרַד לְקִיָּמָם בְּקִיּוּם, אֲלָא לְהִרְאוֹת שְׁעֵתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחְיֹת מֵתִים בְּאוֹתָהּ צוּרָה וּלְקִיָּמָם בְּרוּחַ שְׁנִכְלָלָה בְּצוּרָה זוֹ. וְאַף עַל גַּב שֶׁחֲזָרוּ הָעֲצָמוֹת בְּאוֹתָהּ שְׁעָה כְּמוֹ שְׁהִיָּה, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה לְהִרְאוֹת לְכָל הָעוֹלָם שֶׁהוּא עֵתִיד לְהַחְיֹת מֵתִים [מָה כְּתוּב? (יִשְׁעִיה כּו) יִחִיו מִתִּיךְ נִבְלָתִי יְקוּמוֹן, עַל זֶה אוֹתָהּ רוּחַ שְׁעֵתִידָה לְרַדָּת בְּהֵם צַדִּיקִים] [ס"א וְעַל

זה אותה רוח שעתידה לרדת בהם צדיקים מה כתוב? מארבע רוחות באי הרוח, רוח שנכללה בארבע], משום שהקדוש ברוך הוא עתיד לקיים אותם קיום שלם בעולם כראוי, ואותם שהשתדלו בתורה בעולם הזה, היא עומדת על האדם ונעשית סגוריה לפני הקדוש ברוך הוא.

טקסט הזוהר

רבי שמעון אמר, כל אינון מלין דאורייתא וכל ההיא אורייתא דאשתדל בה בר נש בהאי עלמא, אינון מלין וההיא אורייתא קיימא קמי קודשא בריה הוא ואמרת קמיה והיא ארימת קלין ולא אשתככת. ולהווא זמנא איהי תשיח ותימא כפום דאתדבק בר נש ואשתדל בהאי עלמא, ועל דא אינון יקומו בקיומא שלים לחיי עלמא כדקאמרן. ובגין כך (הושע יד) כי ישרים דרכי יי וצדיקים ילכו בם ופושעים יפשלו בם.

תרגום לעברית

רבי שמעון אמר, כל אותם דברי תורה וכל אותה תורה שהשתדל בה האדם בעולם הזה, אותם דברים ואותה תורה עומדים לפני הקדוש ברוך הוא, ואמרת לפניו, והיא מרימה קולות ולא שוככת, ולאותו זמן היא תשיח ותאמר כפי שהתדבק בה האדם והשתדל בה בעולם הזה, ועל זה הם יקומו בקיום שלם לחיי עולם, כמו שאמרנו, ומשום כך (הושע יד) כי ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בם ופושעים יפשלו בם.

טקסט הזוהר

רבי חייא פתח ואמר, (שמואל א ב) ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבן את הנשים הצבאות פתח אהל מועד. וכי סלקא דעתך דכהני יי דיעבדון עבדתא דא. והא מקדמת דנא אתמר ופרישת אורייתא ההוא חובא דלהון דכתיב, (שמואל א ב) כי נאצו האנשים את מנחת יי. וכתיב ומשפט הכהנים מאת העם כל איש זבוח זבח וגו'. וכתיב גם בטרים יקטירון את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש

הַזֹּכֶה תִּנָּה לְצִלּוֹת לַכֹּהֵן וְגו'. וְכָתִיב וְאָמַר לוֹ כִּי עֲתָה תִּתֵּן וְאִם לֹא לְקַחְתִּי בְּחֻזְקָה. וְעַל דָּא וַתְּהִי חֲטָאת הַנְּעָרִים גְּדוּלָּה מְאֹד וְגו'. וְכָל דָּא לֹא הָיוּ נוֹטְלִין אֶלָּא מֵאִינוֹן חוֹלְקִין דִּהְיוּ לְהוֹ לַכֹּהֲנִי לְמִיכָל מִנְיָה, וְעַל דִּהְיוּ קָלִיל קֶרְבָּנָא בְּעֵינֵיהוּ אֲתַעֲנָשׁוּ. וְהָכָא אָמַר אֵת אֲשֶׁר יִשְׁכְּבוּן אֶת הַנָּשִׁים הַצֹּבְאוֹת. (אלא) חס ושלום דִּהְיוּ עֲבָדוּ עֲבִירָה דָּא, כָּל שָׁכֵן בְּאַתְרָא קֳדִישָׁא הֵהוּא, דְּלֹא יְקוּמוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל וְיִקְטְלוּן לְהוֹן. אֶלָּא בְּגִין דִּהְיוּ מְעַכְבִּי לֹון לְאַעְלָא לְמַקְדָּשָׁא, וּמִחָאן בִּידְהוֹן דְּלֹא לְאַעְלָא לְמַצְלִי צְלוּתָא עַד דְּקוֹרְבָנָא אֲתַעֲבִידוּ בְּגִין דְּאִינוֹן לֹא מִיִּיתִין קֶרְבָּנִין לְמִיטֵל חוֹלְקָא מִנְיָהוּ, וּבְגִין כֹּךְ מְעַכְבִּין לֹון. וּבְגִין כֹּךְ אִינוֹן נָשִׁים הָיוּ בְּעָאן מִנְיָהוּ לְאַעְלָא תַמָּן. וְעַל דָּא כָּתִיב אֵת אֲשֶׁר יִשְׁכְּבוּן אֶת הַנָּשִׁים, דְּמְעַכְבִּי לֹון כְּדֻקְאָמְרוֹן.

תרגום לעברית

רַבִּי חִיָּיא פָּתַח וְאָמַר, (שמואל א ב) וְעַלִּי זָקֵן מְאֹד וְשָׁמַע אֵת כָּל אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן בָּנָיו לְכָל יִשְׂרָאֵל וְאֵת אֲשֶׁר יִשְׁכְּבוּן אֶת הַנָּשִׁים הַצֹּבְאוֹת פָּתַח אֶהֱל מוֹעֵד. וְכִי יַעֲלֶה עַל דַּעְתָּה שְׁכֵהֲנִי ה' יַעֲשׂוּ מַעֲשֵׂה זֶה, וַהֲרִי מִקֵּדָם לְכֹךְ נֶאֱמַר וּפִרְשָׁה תוֹרָה אוֹתוֹ הַחֲטָא שְׁלָהֶם, שְׁכָתוֹב (שם) כִּי נֶאֱצוּ הָאֲנָשִׁים אֶת מִנְחַת ה', וְכָתוֹב וּמִשְׁפֹּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעָם כָּל אִישׁ זֶכֶךְ זֶכֶךְ וְגו', וְכָתוֹב גַּם בְּטָרֵם יִקְטְרוּן אֶת הַחֶלֶב וּבֹא נַעַר הַכֹּהֵן וְאָמַר לְאִישׁ הַזֶּכֶךְ תִּנָּה בָשָׂר לְצִלּוֹת לַכֹּהֵן וְגו', וְכָתוֹב וְאָמַר לוֹ כִּי עֲתָה תִּתֵּן וְאִם לֹא לְקַחְתִּי בְּחֻזְקָה, וְעַל זֶה וַתְּהִי חֲטָאת הַנְּעָרִים גְּדוּלָּה מְאֹד וְגו', וְכָל זֶה לֹא הָיוּ נוֹטְלִים אֶלָּא מֵאוֹתָם חֲלָקִים שֶׁהָיוּ לַכֹּהֲנִים לֶאֱכֹל מֵהֶם, וְעַל שֶׁהָיָה הַקֶּרֶבֶן קָלִיל בְּעֵינֵיהֶם נַעֲנָשׁוּ, וְכָאן אָמַר אֵת אֲשֶׁר יִשְׁכְּבוּן אֶת הַנָּשִׁים הַצֹּבְאוֹת אֶלָּא? חס וחלילה שֶׁהָיוּ עוֹשִׂים עֲבֵרָה זו, כָּל שָׁכֵן בְּאוֹתוֹ מְקוֹם קְדוֹשׁ, שֶׁלֹא יְקוּמוּ כָל יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹגוּ אוֹתָם. אֶלָּא מִשּׁוּם שֶׁהָיוּ מְעַכְבִּים אוֹתָם לְהַכְנִס לְמַקְדָּשׁ וּמוֹחִים בִּידֵיהֶם שֶׁלֹא לְהַכְנִס לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלָּה עַד שֶׁהִקְרִיבוּ נַעֲשׂוּ,

משום שהן לא מביאות קרבנות לטל חלק מהם, ומשום כך מעכבים אותן, ומשום כך אותן נשים היו מבקשות מהם להכנס לשם, ועל זה כתוב את אשר ישכבן את הנשים, שמעכבים אותן כמו שאמרנו.

טקסט הזהר

כגוונא דא וישכב את בלהה. חס ושלום דאיהו שכב עמה, אלא בגין דעכב לה לשמשא באבוי שמושא דמצוה, ודא הוא בלבולא דערסא. ועבד לקביל שכינתא עבדתא דא, דבכל אתר דשמושא דמצוה אשתכח, שכינתא שריא על ההוא אתר ואשתכח תמן. ומאן דגרים לעכבא שמושא דמצוה גרים דיסתלק שכינתא מעלמא. ועל דא כתיב (בראשית מט) כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עליה. ובגין דא כתיב, וישכב את בלהה פלגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר. בלהו הוו במנינא ולא גרע מזכותא דלהון כלום.

תרגום לעברית

כמו זה וישכב את בלהה. חס ושלום שהוא שכב עמה, אלא משום שעכב אותה לשמש עם אביו שמוש של מצוה, וזה הוא בלבול המטה, ועשה כנגד השכינה המעשה הזה. שכל מקום ששמוש מצוה נמצא, שכינה שורה על אותו מקום ונמצאת שם, ומי שגורם לעכב שמוש של מצוה, גורם שתסתלק שכינה מן העולם, ועל זה כתוב (בראשית מט) כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עליה. ומשום זה כתוב וישכב את בלהה פלגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר. כלם היו במנין, ולא נגרעה מזכות שלהם כלום.

רבי אלעזר אמר, מאי טעמא בקדמיתא ישראל ולבתר יעקב. דכתיב, וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר. אלא כד אתא ראובן ובלבל ההוא ערסא אמר ומה תריסר שבטין הוו ליה לאבא לקיימא בעלמא ולא יתיר, והשתא בעי לאולדא בנין דילמא אנו פגימין דאיהו בעי לאולדא אחרנין כמלקדמין. מיד בלבל ההוא ערסא, ואתעכב ההוא שמושא. כאילו עבד קלנא לגבי שכינתא דשריא על ההוא ערסא. ועל דא כתיב וישמע ישראל, דהא בשמא דא אסתלק גו תריסר דאתכסין דאינון תריסר נהרי אפרסמונא דכיא.

תרגום לעברית

רבי אלעזר אמר, מה הטעם בתחלה ישראל ואחר כך יעקב, שכתוב וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר? אלא כשבא ראובן ובלבל אותה מטה, אמר: ומה שנים עשר שבטים היו לאבא בעולם ולא יותר, ועכשו רוצה להוליד בנים, אולי אנו פגומים שהוא רוצה להוליד אחרים כמו מקדם. מיד בלבל אותה מטה והתעכב אותו שמוש כאילו עשה קלון לשכינה ששרתה על אותה מטה, ועל זה כתוב וישמע ישראל, שהרי בשם זה התעלה תוך שנים עשר שהתכסו, שהם שנים עשר נהרות אפרסמון זה.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קע"ו ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

ויהיו בני יעקב שנים עשר, אלין תריסר שבטין דשכינתא אתתקנת בהו. ומאן אינון, אלין דאורייתא אהדרת ועביד לון חושבנא

תרגום לעברית

ויהיו בני יעקב שנים עשר - אלו שנים עשר שבטים שהשכינה התתקנה בהם, ומי הם? אלו שהתורה חזרה ועשתה להם חשבון כמו מקדם, כלם קדושים, כלם ראויים לשכינה להסתכל בקדשת רבונם. שאלו עשה אותו מעשה, לא יבא ראובן במנין.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

